

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec T-138/14

**Randa Chart
proti
Európskej službe pre vonkajšiu činnosť (ESVČ)**

„Mimozmluvná zodpovednosť — Miestny zamestnanec zamestnaný na delegácii Únie v Egypte — Skončenie zmluvy — Neodoslanie potvrdenia delegácie Únie o skončení služby zamestnanca egyptskému orgánu sociálneho zabezpečenia a následné neuskutočnenie nápravy jeho situácie v tejto súvislosti — Premlčanie — Pokračujúca škoda — Čiastočná neprípustnosť — Zásada riadnej správy vecí verejných — Primeraná lehota — Článok 41 Charty základných práv — Dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom — Určitá škoda — Príčinná súvislosť“

Abstrakt – Rozsudok Všeobecného súdu (šiesta komora) zo 16. decembra 2015

- Mimozmluvná zodpovednosť — Podmienky — Protiprávnosť — Škoda — Príčinná súvislosť — Neexistencia jednej z podmienok — Zamietnutie žaloby o náhradu škody v celom rozsahu*
(Článok 340 druhý odsek ZFEÚ)
 - Mimozmluvná zodpovednosť — Podmienky — Protiprávnosť — Dostatočne závažné porušenie práva Únie — Nedodržanie práva tretieho štátu — Vylúčenie — Výnimka — Nedodržanie predstavujúce porušenie práva Únie*
(Článok 340 druhý odsek ZFEÚ; Charta základných práv Európskej únie, článok 41)
 - Mimozmluvná zodpovednosť — Škoda — Nahraditeľná škoda — Pokračujúca škoda — Zahrnutie — Podmienky*
(Článok 340 druhý odsek ZFEÚ)
 - Mimozmluvná zodpovednosť — Podmienky — Príčinná súvislosť — Ujma vyplývajúca z opomenutia inštitúcie konať — Majetková škoda spôsobená bývalému miestnemu zamestnancovi nesplnením administratívnych formalít vyžadovaných v dôsledku skončenia zamestnania dotknutej osoby delegáciou Únie — Rozhodujúca príčina škody nevyplývajúca zo správania delegácie Únie — Neexistencia príčinnej súvislosti*
(Článok 340 druhý odsek ZFEÚ)
 - Žaloba o náhradu škody — Premlčacia doba — Začiatok plynutia — Postupne vznikajúca ujma — Relevantný dátum*
(Článok 340 druhý odsek ZFEÚ; Štatút Súdneho dvora, článok 46)
1. Pozri text rozhodnutia.

(pozri body 49, 50)

2. V oblasti mimozmluvnej zodpovednosti Únie podmienka týkajúca sa protiprávneho konania vytýkaného inštitúcii alebo orgánu Únie vyžaduje preukázanie dostatočne závažného porušenia právnej normy, ktorej cieľom je priznať práva jednotlivcom.

V tejto súvislosti nedodržanie vnútroštátnej právnej úpravy tretieho štátu samo osebe nemôže predstavovať také porušenie práva Únie, ktoré by viedlo k vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Únie. Naproti tomu, pokiaľ nedodržanie vnútroštátnej právnej úpravy tretieho štátu predstavuje zároveň porušenie právnej normy Únie, najmä všeobecnej zásady práva Únie, mimozmluvná zodpovednosť Únie môže vzniknúť. Pokiaľ ide o také nedodržanie delegáciou Únie týkajúce sa vystavenia potvrdenia o skončení zamestnania pre jej zamestnancov, treba konštatovať, že ide o porušenie zásady riadnej správy vecí verejných v zmysle článku 41 Charty základných práv Európskej únie, a najmä zásady primeranej lehoty. Zásada riadnej správy vecí verejných, pokiaľ je vyjadrením osobitného práva, akým je právo na to, aby boli záležitosti jednotlivca vybavené nestranne, spravodlivo a v primeranej lehote v zmysle uvedeného článku 41, musí byť považovaná za pravidlo práva Únie, ktorého cieľom je zveriť práva jednotlivcom. Okrem toho inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie nedisponujú diskrečnou právomocou, pokiaľ ide v konkrétnom prípade o dodržiavanie zásady riadnej správy vecí verejných. Z tohto dôvodu by konštatovanie obvyčajného porušenia tejto zásady delegáciou Únie stačilo na potvrdenie existencie dostatočne závažného porušenia.

(pozri body 51, 108, 109, 113 – 115)

3. Mimozmluvná zodpovednosť Únie môže vzniknúť, len ak žalobca naozaj utrpel skutočnú a určitú škodu. Podmienka týkajúca sa existencie určitej škody je splnená, keď škoda bezprostredne hrozí a je s dostatočnou istotou predvídateľná, aj keď sa jej výška ešte nedá presne vyčíslieť.

Pokiaľ ide o škody pokračujúceho charakteru, škody opakované v priebehu po sebe nasledujúcich období a narastajúce úmerne s uplynutým časom treba považovať za nahraditeľné. Táto definícia sa nevzťahuje na majetkovú škodu tvorenú správnymi poplatkami a výdavkami na advokáta, ktoré bývalý miestny zamestnanec vynaložil na účely obnovy povolenia na pobyt a pracovného povolenia v členskom štáte, ako aj na získanie štátneho občianstva tohto štátu z dôvodu neuskutočnenia nápravy situácie delegáciou Únie po skončení jeho zamestnania v treťom štáte, čo údajne tejto osobe bránilo v tom, aby sa vrátila do tohto štátu. Tieto výdavky, hoci sa niekoľkokrát zopakovali v priebehu niekoľkých rokov, majú totiž jednorazový charakter, pretože k nim skutočne došlo v deň začatia každého z predmetných správnych konaní a ich sumy nerástli úmerne s uplynutým časom.

Za pokračujúcu nemožno kvalifikovať ani škodu pozostávajúcu z cestovných výdavkov, ktoré dotknutá osoba údajne vynaložila, aby sa dostala do štátu, kde bolo sídlo predmetnej delegácie Únie. Tieto výdavky sa totiž zo svojej podstaty uskutočňujú k dátumu každej predmetnej cesty a nerastú úmerne s uplynutým časom.

(pozri body 52, 81, 82, 86)

4. V oblasti mimozmluvnej zodpovednosti Únie podmienka týkajúca sa existencie príčinnej súvislosti medzi vytýkaným konaním a uvádzanou škodou vyžaduje, aby táto škoda vyplývala dostatočne priamo z vytýkaného konania, pričom toto konanie musí byť rozhodujúcou príčinou škody, pretože neexistuje povinnosť napraviť všetky následky, teda aj vzdialené škodlivé následky protiprávneho stavu.

V tejto súvislosti ak konanie, ktoré údajne spôsobilo uvádzanú škodu, spočíva v nečinnosti, je osobitne nutné mať istotu, že uvedená škoda bola skutočne spôsobená vytýkanou nečinnosťou a nemohla byť spôsobená konaniami, ktoré sú odlišné od konaní vytýkaných žalovanej inštitúcii. Pokiaľ totiž ide o žalobu bývalého miestneho zamestnanca, ktorou sa domáha náhrady majetkovej škody vzniknutej z dôvodu údajného nenapravenia jeho situácie po skončení zamestnania vo vzťahu k miestnym

orgánom, ak táto nečinnosť mala za následok, že dotknutá osoba sa nemohla vrátiť pracovať a bývať do štátu, kde bolo sídlo predmetnej delegácie Únie, treba konštatovať, že jej rozhodnutie kúpiť byt v členskom štáte jej bydliska a podpísať na tento účel hypotekárny úver, vyplýva rozhodujúcim spôsobom z jej osobnej voľby, a nie z vytýkaného správania. Existuje nanajvýš iba nepriama príčinná súvislosť medzi týmto správaním a rozhodnutiami o kúpe a o úvere.

(pozri body 53, 132, 133)

5. Pozri text rozhodnutia.

(pozri body 55 – 58)